

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14CoP/5/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314203368
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8314203368.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Majerníka a sudcov JUDr. Milana Šebeňa a JUDr. Mareka Kohúta ako sudcu spravodajcu, vo veci starostlivosti súdu o maloletého E. P., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom u matky, zastúpeného v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné, pochádzajúceho z matky: Mgr. W. A., nar. X.X.XXXX, bytom P. X, U., právne zastúpenej advokátkou JUDr. Ing. Zuzanou Lodovou Amrichovou, so sídlom Námestie slobody 25, Humenné a otca: Ing. I. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XX, C. H. U., právne zastúpeného advokátkou JUDr. Monikou Meňhertovou, so sídlom Floriánska 16, Košice, o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 19P/197/2014-188 zo dňa 14.4.2015, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh otca na zníženie výživného. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a zároveň náhradu nákladov vo výške 50,- eur Slovenskej republike nepriznal.

Súd prvého stupňa vychádzal zo zistenia, že naposledy bolo o výške výživného pre maloletého rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Humenné č. 18P 14/2013 zo dňa

10.10.2013 na sumu 200,- eur mesačne. V čase poslednej úpravy výživného bol otec

maloletého zamestnaný s príjmom 950,- eur mesačne, žil v trojizbovom byte s priateľkou, pričom mesačné náklady na bývanie predstavovali sumu 190,- eur ako inkaso a 55,- eur ako internet, pričom jeho priateľka bola nezamestnaná. Príjem pričom spočíval v rodičovskom príspevku a rodinných prídavkov na jedno dieťa. Matka spolu s maloletým bývala v jeden a pol izbovom byte, kde mesačné náklady boli vo výške 120,- eur. Otec maloletého dôvodil potrebu znížiť svoju vyživovaciu povinnosť na sumu 80,- eur mesačne tým, že sa dňa 11.1.2014 oženil a dňa 13.2.2014 sa mu narodila maloletá dcéra Q. P.. Zároveň od poslednej úpravy výživného došlo k zmene aj na strane matky maloletého, ktorá sa zamestnala, keď sa podstatne zvýšil jej príjem na sumu 1.200,- eur mesačne, pričom matka maloletého svoje náklady na maloletého vyčíslila sumou 460,- eur mesačne. Medzi ďalšie náklady matky patrili nájom vo výške 126,65 eur mesačne, elektrina 16,40 eur mesačne, plyn 10,- eur mesačne, televízia vo výške 4,64 eur mesačne, mobil 15,- eur mesačne a benzín do E. 100,- eur mesačne. Zároveň matka ako svoje náklady uviedla poistenie a servis auta vo výške 50,- eur, náklady na svoju stravu a oblečenie, vrátane

hygienických potrieb matka vyčíslila na sumu 200,- eur s tým, že matka hradí 2x životné poistenie spolu vo výške 38,30 eur, daň z nehnuteľnosti a poplatok za odpad vo výške 2,80 eur mesačne, spolu tak náklady matky predstavujú sumu 968,09 eur mesačne. Maloletý v súčasnosti navštevuje predškolské zariadenie, kde poplatok za pobyt je vo výške 80,50 eur mesačne a náklady na stravu vo výške 1,17 eur denne.

Otcovi maloletého sa zvýšil priemerný čistý mesačný príjem na sumu 1.018,37 eur, pričom podľa svojho vyjadrenia jeho mesačné výdavky na nájom sú vo výške 131,18 eur, na úver spojený s bývaním 145,22 eur mesačne, na elektrinu vo výške 17,40 eur mesačne, na plyn vo výške 11,- eur mesačne, za internet vo výške 17,92 eur mesačne, na mobilný telefón vo výške 15,- eur mesačne a na prepravu do zamestnania a k lekárovi vo výške 100,- eur mesačne s tým, že za údržbu auta uhrádza sumu 50,- eur mesačne. Zároveň medzi svoje ďalšie nevyhnutné náklady otec maloletého uviedol svoje stravovanie v zamestnaní vo výške 70,- eur mesačne, ako aj náklady spojené s oblečením a hygienickými potrebami vo výške 200,- eur mesačne, pričom rovnaké náklady má aj jeho manželku, taktiež vo výške 200,- eur mesačne, pokiaľ sa týka výdavkov na maloletú Q., tieto predstavujú sumu 150,- eur mesačne. Celkové výdavky predstavujú sumu 1.307,72 eur mesačne. Terajšia manželka otca je poberateľkou rodičovského príspevku a rodinných prídavkov vo výške 226,72 eur. Zároveň bolo v konaní preukázané, že manželka otca spláca úver v celkovej výške 10.120 eur, kde mesačné splátky predstavujú sumu 168,97 eur a týmto úverom si manželka otca spláca štúdium na vysokej škole. V priebehu konania otec maloletého predal byt, presťahoval sa k matke a sestre do rodinného domu a podľa jeho vyjadrenia na úhradu energií prispieva sumou 100,- eur mesačne. Za predaj bytu utŕžil sumu 70.000 eur, z ktorej 30.000,- eur vrátil matke a bratovi. Súd prvého stupňa zároveň vo svojom rozsudku konštatoval, že vzhľadom na skutočnosť, že otec maloletého sa oženil, povinnosť platiť poplatky na bývanie má aj jeho manželka. Skutočnosť, že táto zo svojho príjmu uhrádza úver, ktorým financuje štúdium na vysokej škole, nemôže byť na úkor maloletého dieťaťa. Ako odôvodnené výdavky otca súd prvého stupňa zobral náklady na bývanie vo výške 100,- eur mesačne, pričom tento v čase rozhodnutia súdu prvého stupňa býva u svojej matky. Ďalej náklady na úver vo výške 145,22

eur mesačne, náklady na cestovné vo výške 100,- eur mesačne, náklady na telefón 15,- eur mesačne. Okresný súd konštatoval, že momentálne nevyhnutné náklady, okrem stravy,

ošatenia a drogérie u otca predstavujú mesačne sumu 360,22 eur + výživné 200,- eur, čo je suma 560,22 eur. Na úhradu ostatných nákladov t. j. strava, drogéria, ošatenie a pod., ostáva otcovi suma 500,- eur mesačne. Vzhľadom na to, že na výžive maloletej dcéry sa má podieľať aj matka maloletej Q., prvostupňový súd mal za to, že suma 500,- eur, ktorá ostane otcovi po odpočítaní nevyhnutných nákladov (vyživovacia povinnosť má prednosť pred ostatnými výdavkami), postačuje na pokrytie jeho ostatných potrieb, ako aj potrieb jeho rodiny. Sumu, ktorú získal otec maloletého predajom bytu, nebral súd prvého stupňa do úvahy, pretože je predpoklad, že túto sumu použije otec maloletého na riešenie svojej bytovej situácie. Zároveň prvostupňový súd konštatoval, že je nepochybné, že na strane matky došlo k zvýšeniu príjmu, ale táto skutočnosť nemôže mať vplyv na výšku výživného zo strany otca. Aj keď otcovi pribudla vyživovacia povinnosť k maloletej dcére, nedošlo k zníženiu jeho príjmu a je v jeho možnostiach a schopnostiach naďalej prispievať na výživu maloletého sumou 200,- eur mesačne. Preto súd návrh otca na zníženie výživného zamietol.

O trovách prvostupňového konania rozhodol súd v zmysle ustanovení § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. a náhradu trov konania účastníkom nepriznal, pretože ide o konanie vo veci maloletých detí, ktoré je možné začať aj bez návrhu. Rovnako súd nepriznal štátu náhradu trov konania spočívajúcich v náhrade vecných nákladov v sume 50,- eur, ktoré boli priznané Q. banke, a.s., T. a ktoré boli poukávané zo štátnych prostriedkov.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v zákonnej lehote podal odvolanie otec maloletého prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, a to voči výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým návrh otca na zníženie výživného na maloletého E. P. zamietol. V odvolaní uviedol, že sa domáhal zmeny rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 18P 14/2013 (správne malo byť Okresného súdu Košice I.) zo dňa 10.10.2013 tak, aby bola vyživovacia povinnosť žalobcu voči maloletému synovi znížená zo sumy 200,- eur mesačne na sumu 80,- eur, počnúc dňom 13.2.2014. Navrhovateľ mal za to, že súd prvého stupňa neprihliadol

v zmysle ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine na výraznú zmenu pomerov jednak na jeho strane ako otca maloletého E. a rovnako neprihliadol ani na výraznú zmenu finančných pomerov na strane odporkyne ako maloletého E., keď tento sa oženil a narodila sa mu dňa 13.2.2014 maloletá dcéra Q. s tým, že príjem navrhovateľa sa však od poslednej úpravy výživného takmer nezmenil, keď v čase ostatnej úpravy výživného predstavoval jeho čistý mesačný príjem 950,- eur a v súčasnosti je to 1.018,- eur. V ďalšom odvolateľ poukázal, že jeho manželke E. P., ktorá je s maloletou dcérou na rodičovskej dovolenke, nebola priznaná materská dávka, preto jediný príjem predstavuje sumu 199,60 eur (rodičovský príspevok) a 23,10 eur (rodinné prídavky na dieťa). Z tejto sumy pritom manželka navrhovateľa spláca každý mesiac splátky úveru 168,97 eur, ktorý jej slúži na platene štúdia na vysokej škole. Z čiastky, ktorá zostane manželke navrhovateľa vo výške 53,73 eur, nie je táto schopná zabezpečiť svoje základné životné potreby, a už vôbec nie životné potreby svojej 14 mesačnej dcéry. Preto je výlučne na navrhovateľovi, aby finančne zabezpečoval všetky potreby seba, manželky a ich spoločnej dcéry. Je síce pravdivé tvrdenie súdu prvého stupňa, že po vyplatení pôžičiek ostala otcovi maloletého z predaja bytu

suma 40.000,- eur, avšak táto suma je nevyhnutná, aby si tento vyriešil svoju bytovú otázku, ako aj bytovú otázku svojej manželky a dcéry, pričom táto nebude postačovať na zabezpečenie vlastného bývania. Na druhej strane sa u maloletého podstatne zmenili majetkové pomery odporkyne, ktorá v októbri 2013 bola na rodičovskej dovolenke a poberala len rodičovský príspevok, avšak v roku 2014 nastúpila do zamestnania, pričom jej mesačný príjem je vyšší ako mesačný príjem navrhovateľa a dosahuje sumu 1.232,- eur. Súd prvého stupňa síce túto skutočnosť zmeny pomerov na strane odporkyne a zmenu jej príjmov konštatoval v odôvodnení napadnutého rozsudku, avšak pri samotnom rozhodnutí sa s touto skutočnosťou absolútne nevysporiadal a ani ju nezohľadnil pri rozhodnutí o návrhu navrhovateľa. Naopak, u maloletého podľa odvolateľa zohľadnil náklady, ktoré nie sú reálne, a to umelé mlieko v sume 80,- eur mesačne a výdavky na plienky v sume 60,- eur mesačne, keď maloletý E. má už 3 a pol roka, navštevuje materskú škôlku, kde nenosí plienky a nepije mlieko. S poukazom na uvedené mal otec maloletého za to, že v prvostupňovom konaní jednoznačne preukázal, že jeho majetkové pomery, a rovnako ani jeho finančná situácia v súčasnosti nepostačujú na úhradu výživného na maloletého E. v sume 200,- eur mesačne, pričom na druhej strane matka maloletého pred súdom prvého stupňa jednoznačne nepreukázala výdavky na maloletého, či už išlo o uvádzané náklady nadštandardnej zdravotnej starostlivosti, ako aj iné výdavky, ktoré by predovšetkým, s ohľadom na jeho nízky vek, odôvodňovali potrebu mesačného výživného v sume 200,- eur. Len na okraj navrhovateľ ako dôvod, pre ktorý sa s maloletým synom pravidelne nestretáva, uviedol, že je to spôsobené nevhodným správaním zo strany odporkyne, ktorá namiesto toho, aby styk otca so synom prebehol v príjemnom a harmonickom prostredí, využíva prítomnosť navrhovateľa v čase jeho návštev u maloletého syna na urážanie a znevažovanie tak jeho osoby, ako aj na urážanie rodiny navrhovateľa. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhovateľ navrhol odvolaciemu súdu, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil tak, že zmení rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 18P/14/2013 tak, že navrhovateľ bude povinný prispievať na výchovu a výživu maloletého E. P. sumou 80,- eur mesačne, eventuálne, aby zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Matka maloletého vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca maloletého žiadala, aby druhostupňový súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako správny po skutkovej a právnej stránke, keď je nepochybné, že u navrhovateľa došlo u poslednej úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu k zmene pomerov tým, že mu pribudla vyživovacia povinnosť maloletej Q., avšak podľa matky je scestné, aby navrhovateľ na odôvodnenie svojho odvolania uvádzal, že mu pribudli 2 vyživovacie povinnosti, t. j. k dcére a manželke, neberúc do úvahy prednosť vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom pred vyživovacou povinnosťou voči manželovi bez ohľadu na to, aký príjem má, resp. nemá manžel žijúci v spoločnej domácnosti. Výdavky na splácanie záväzkov navrhovateľovej manželky, resp. výdavky vynaložené na financovanie jej potrieb bez pochybnosti nemôžu mať prednosť pred oprávnenými potrebami maloletého E., voči ktorému má navrhovateľ ako otec vyživovaciu povinnosť, pričom táto vyživovacia povinnosť má prednosť pred všetkými ostatnými druhmi vyživovacej povinnosti. Súd prvého stupňa správne posúdil výšku výživného, keď vychádzal z toho, že obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa

svojich schopností, možností a majetkových pomerov a že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Z uvedeného je zrejmé, že súd individuálne skúma schopnosti a možnosti a majetkové pomery každého z rodičov. Podľa matky je možné pochybovať o úmysle navrhovateľa pri predaji bytu v P., ktorý bol údajne nútený predať kvôli

existujúcim nesplateným záväzkom, pričom bolo v doterajšom konaní preukázané, že uskutočnené platby po predaji bytu nesmerovali na splatenie dlžôb, ale na úhradu faktúr za stavebné práce na dome. V súčasnosti pritom navrhovateľ so svojou rodinou býva v rodinnom dome, ktorý však oficiálne nie je v jeho vlastníctve a preto má odporkyňa dôvodnú pochybnosť o skutočnom úmysle navrhovateľa pri uskutočnenom prevode vlastníckeho práva k bytu, ktorý mohol mať úmysel prehodnotiť svoje majetkové pomery za účelom zníženia svojej vyživovacej povinnosti voči maloletému E.. V ďalšom matka maloletého poukázala na to, že kým otec maloletého so svojou rodinou žije v rodinnom dome, ktorého len pre formálne účely nie je vlastníkom (a podľa dostupných informácií je v procese výstavby nový rodinný dom síce toho, u ktorého momentálne býva). Matka s maloletým E. žije v jednoizbovom byte, pričom zvažuje kúpu väčšieho bytu, v ktorom by mohol mať maloletý E. vlastnú izbu, avšak pri zníženej výške výživného by si nemohla dovoliť splácať splátky hypotéky, o ktorú bude musieť požiadať za účelom kúpy väčšieho bytu. Maloletý E. má v súčasnosti 3 a pol roka a preto je úplne odôvodniteľné, že dieťa v tomto veku už potrebuje vlastný priestor na spanie, hru, čo v jeden a pol izbovom byte nie je možné zabezpečiť. V ďalšom matka poukázala na skutočnosť, že maloletý E. má zvýšené potreby, nakoľko sa narodil predčasne a napriek tomu, že jeho zdravotný stav je momentálne stabilizovaný, táto skutočnosť sa prejavuje v tom, že je potrebné mu neustále podávať nielen lieky na posilnenie imunity, vitamíny a probiotiká, ako aj tým, že je častejšie chorý a to má za následok časté absencie odporkyne v práci. Keďže príjem odporkyne je zložený z fixnej a variabilnej zložky, absencia práce sa odzrkadľuje na minimálne, resp. žiadnej variabilnej zložke príjmu za daný mesiac a spôsobuje tak negatívny výpadok príjmu a následne dopad na financovanie potrieb maloletého E.. Odporkyňa uviedla, že v súčasnosti sú výdavky na financovanie potrieb maloletého E. vo výške 400,- eur mesačne, pričom v tejto sume už nie sú zahrnuté aj výdavky na plienky, avšak sú v nej zahrnuté výdavky na umelé mlieko z dôvodu, že maloletý E. odmieta kravské mlieko.

Nakoľko navrhovateľ sa s maloletým E. vôbec nestretáva, ani neprejavuje žiaden záujem o stretávanie sa so synom, odporkyňa nemôže rátať so žiadnou finančnou pomocou zo strany otca vo forme príležitostného nákupu sezónnych potrieb vecí, alebo darčiekov. Výživné tak predstavuje jedinú formu, s ktorou sa navrhovateľ ako otec podieľa na výchove a výžive maloletého syna. Neposkytuje mu žiadnu osobnú starostlivosť, starostlivosť o domácnosť, v ktorej maloletý E. žije, nezaujíma sa o jeho zdravie, ani vývoj. Podľa matky je absurdné, aby jej osobná starostlivosť nebola zohľadnená pri určení vyživovacej povinnosti vo finančnom vyjadrení, nakoľko v súlade s citovaným ustanovením Zákona o rodine ide o zákonnú povinnosť konajúceho súdu. Pokiaľ navrhovateľ udáva, že odporkyňou prezentované výdavky na maloletého E. sú nadhodnotené, čo usudzuje z toho, že výdavky na jeho dcéru Q. predstavujú sumu 150,- eur mesačne, tak podľa odporkyne navrhovateľ vo svojom odvolaní opomenul, že ide iba o základné výdavky nezohľadňujúce podiel na nákladoch na bývaní, ktoré predstavujú nemalú položku, ako aj to,

že maloletej Q. nie je zatiaľ potrebné financovať predškolské zariadenie, dopravu do škôlky a podobne. Odporkyňa mala za to, že aktuálny príjem navrhovateľa plne postačí na úhrady časti výdavkov, ako aj na potreby maloletého E., ktoré nie sú ničím nadštandardné. Preto žiadala, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu.

Kolízny opatrovník maloletého E. vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že podľa predložených dokladov je jeho čistý mesačný príjem vo výške 1.018,37 eur s tým, že zároveň otec predal byt, z ktorého predaja mu ostali po vrátení časti sumy peňažné prostriedky vo výške 40.000,- eur, ktoré sú primerané na to, aby zabezpečil svojej rodine primerané bývanie. Vzhľadom na skutočnosť, že otec maloletého sa oženil, povinnosť platiť poplatky za bývanie má aj jeho manželka, pričom skutočnosť, že táto zo svojho príjmu uhradza úver, ktorým si financuje štúdium na vysokej škole, nemôže byť na úkor maloletého dieťaťa. Od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov aj na strane matky maloletého dieťaťa, ktorá sa zamestnala a posledný raz jej zvýšili príjem na sumu 1.200,- eur, ktorá skutočnosť však nemôže mať vplyv na výšku výživného pre maloleté dieťa. Otcovi pribudla vyživovacia povinnosť maloletej dcéry, nedošlo však k zníženiu jeho príjmu a je v jeho možnostiach a schopnostiach naďalej prispievať na výživu maloletého E. sumou 200,- eur mesačne. Kolízny opatrovník vo svojom stanovisku k odvolaniu otca ďalej uviedol, že nie je v záujme maloletého dieťaťa znížiť výživné zo strany otca zo sumy 200,- eur mesačne na sumu 80,- eur mesačne a z toho dôvodu navrhol rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 19P 197/20174-188 zo dňa 14.4.2015 potvrdiť ako vecne správny.

Odvolačný súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1, 2 O.s.p., a to bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.).

Krajský súd prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia (§ 212 ods. 1, 2 písm. a), ods. 3 O.s.p.) a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku, ktorým zamietol návrh otca na zníženie výživného na maloletého E. P. a trovách konania ako závislom výroku, je potrebné potvrdiť ako vecne správne. Uplatnené odvolacie dôvody, ktorými je odvolací súd viazaný, neumožňujú zrušenie, či zmenu napadnutých výrokov rozsudku. Odvolaním nebol napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým nepriznal Slovenskej republike náhradu trov konania vo výške 50,- eur, preto v tomto výroku napadnutý rozsudok sa stal právoplatným a nebolo v právomocí odvolacieho súdu tento výrok preskúmať (§ 159 ods. 1, 2, § 206 os. 2 O.s.p.). Pre vec je určujúcim, že sa v nej neurčuje vyživovacia povinnosť k maloletému po prvýkrát, resp. po prvýkrát sa nerozhoduje o vyživovacej povinnosti maloletého, ale ide o návrh na tzv. zmenové rozhodnutie (navrhovateľ žiada znížiť už právoplatne určené výživné), pre ktoré je určujúcim zistenie, či došlo k takej zmene pomerov, ktorá umožňuje pri aplikácii ustanovenia § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine zmenu predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom.

Súd naposledy vo veci výživného na maloletého E. rozhodoval rozvodovým rozsudkom zo dňa 10.10.2013, ktorým okrem iného uložil povinnosť navrhovateľovi ako otcovi, na čas po rozvode prispievať na výživu maloletého E. P. sumou 200,- eur

mesačne. Je nesporné, že za takú krátku dobu, od kedy došlo k určeniu tohto výživného, do doby, kedy rozhodoval súd prvého stupňa, došlo k minimálnej zmene pomerov na strane maloletého, ktoré sa týkajú len nepatrného zvýšenia spočívajúceho v tom, že maloletý E. nastúpil do predškolského zariadenia, kde mesačné náklady predstavujú sumu 35,- eur. Matka maloletého zároveň predložila súdu doklady, pokiaľ sa týka namietaného zakupovania umelého mlieka o tom, že toto naozaj, aj napriek veku maloletého 3 a pol roka, maloletý

E. konzumuje z dôvodu, že odmieta piť kravské mlieko.

Je nepochybné, že k zmene pomerov došlo aj na strane otca, keď tomuto tak, ako to vyplýva zo spisového materiálu, ako aj z jeho vyjadrení, pribudla dňa 13.2.2014 ďalšia vyživovacia povinnosť voči maloletej dcére Q. P., s matkou ktorej uzavrel dňa XX.X.XXXX manželstvo. Na druhej strane je však potrebné konštatovať, že zároveň tak, ako správne zistil súd prvého stupňa, došlo k nepatrnému zvýšeniu čistého mesačného zárobku na strane otca na sumu 1.018,37 eur mesačne, keď zároveň navrhovateľ uviedol, že jeho terajšej manželke nebola priznaná materská dávka, a teda jediný príjem predstavuje sumu 199,60 eur ako rodičovský príspevok a sumu 23,10 eur ako rodinné prídavky na dieťa, avšak nijako neuviedol dôvod, pre ktorý jej nebola priznaná materská dávka, či tento dôvod je na strane terajšej manželky navrhovateľa, resp. toto nepriznanie materskej dávky si terajšia manželka nijako svojím konaním nezapríčinila. Rovnako, pokiaľ odvolateľ poukazoval na mesačné splátky vo výške 168,97 eur ako úveru na štúdium jeho terajšej manželky, tento v konaní nijako súdu nezdokladoval, že suma poskytnutá v rámci tohto úveru vo výške 10.210,- eur bola poskytnutá výlučne na štúdium jeho terajšej manželky E. P., resp. na výdavky spojené s týmto štúdiom, keď nie je vôbec ani zo spisu zrejmé, a ani zo spisu nijako nevyplýva, či manželka navrhovateľa hradí školné, resp. aké sú výdavky priamo spojené s týmto štúdiom. Aj pre prípad, ak by všetky tieto finančné prostriedky vo výške 10.210,- eur použila manželka navrhovateľa výlučne na zabezpečenie svojho štúdia, t. j. splátky úveru v sume 168,97 eur, by boli spojené výlučne so štúdiom manželky navrhovateľa, správne poukázal súd prvého stupňa na to, že táto skutočnosť štúdia manželky navrhovateľa nemôže byť na úkor maloletého dieťaťa, a už vôbec nie tak, ako to je v prejednávanom prípade, keď táto manželka navrhovateľa nie je matkou maloletého, o ktorého určenie vyživovacej povinnosti, resp. zníženie vyživovacej povinnosti ide, ale táto je terajšia manželka navrhovateľa, ktorý sa domáha zníženia svojej už určenej vyživovacej povinnosti. Navyiac tieto skutkové a právne závery otec maloletého v odvolaní nijako nerozporuje (viazanosť dôvodmi odvolania), ale sa snaží tieto skutočnosti preniesť zo seba ako výživou povinnej osoby na ťarchu matky maloletého E. poukazujúc na to, že táto ukončila materskú dovolenku a nastúpila opätovne do práce, čím sa zvýšil jej mesačný príjem na sumu 1.232,- eur mesačne. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné

poukázať na skutočnosť, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, t. j. na životnej úrovni ako matky, tak aj otca, ako aj na to, že obaja rodičia sú povinní prispievať na výživu maloletého E. podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. V tomto kontexte preto vyznieva zvláštna argumentácia odvolateľa, ktorý žiada zohľadniť zvýšený príjem matky maloletého v tom smere, aby toto zvýšenie príjmu spôsobilo zníženie jeho vyživovacej povinnosti. Ani jeho ďalšia vyživovacia povinnosť nič nemení na potrebe nezmenenej vyživovacej povinnosti otca k jeho staršiemu dieťaťu maloletému E., kde je potrebné

zdôrazniť tak, ako to uviedla aj matka maloletého vo svojom vyjadrení k odvolaniu, že plnenie rodičovských povinností podľa § 28 Zákona o rodine je sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa. V tomto prípade nielen rozhodujúci, ale úplný podiel na výchove maloletého má práve matka, pričom otec sa na výžive maloletého podieľa výlučne formou určeného výživného (len finančne), pričom o náklady spojené so svojím bývaním, stravovaním sa delí so svojou manželkou, s ktorou žije v spoločnej domácnosti a s ktorou spoločne uhrádzajú náklady súvisiace so

životom tejto spoločnej domácnosti, pričom matka maloletého žije sama spolu s maloletým. Náklady matky spojené so zabezpečením výchovy a výživy maloletého z hľadiska jeho veku aj bez ďalšieho osvedčujú potrebu ponechania výšky výživného otca v nezmenenej podobe, keď matka predloženými dokladmi dostatočne osvedčila výšku týchto nákladov, keď ďalšia argumentácia otca maloletého s tým, že čiastka, ktorá mu zostala z predaja bytu po vrátení predchádzajúcich záväzkov vo výške 40.000,- eur nepostačuje na zabezpečenie vlastného bývania, je čiastočne vyvrátená tým, že navrhovateľ spolu so svojou rodinou býva v rodinnom dome, aj keď tento rodinný dom nepatrí navrhovateľovi, ale jeho rodičom, možno takúto formu a spôsob riešenia jeho bytovej otázky považovať za účelovú v snahe argumentovať nevyriešenou bytovou otázkou, resp. jej potrebou do budúcnosti pri znížení výživného na svojho maloletého syna E.. Inak by bolo nedôvodné, aby navrhovateľ z utŕžených finančných prostriedkov predaja bytu, ktorý bol výlučne v jeho osobnom vlastníctve, financoval rekonštrukciu nehnuteľnosti, ku ktorej nie je ani spoluvlastníkom a aj keby táto skutočnosť bola pravdivá, jednoznačne možno konštatovať tak, ako to už je uvedené vyššie, že výživné má prednosť aj pred takouto formou pomoci príbuzným navrhovateľa. Ak teda otec namieta svoju ďalšiu vyživovaciu povinnosť ako hlavný odvolací dôvod, ktorým je odvolací súd viazaný, je potrebné podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, v prvom rade prihliadať na odôvodnené potreby maloletého E., ako aj na schopnosti a možnosti, majetkové pomery otca. V tomto smere otec argumentuje tým, že výdavky mimo výdavkov na bývanie na jeho dcéru predstavujú sumu 150,- eur mesačne, preto je dôvodné, aby na svojho syna, ktorý je starší, prispieval sumou 200,- eur mesačne, t. j. tak, ako to bolo určené rozsudkom, ktorým súd jeho, v poradí prvé manželstvo, rozviedol. Keďže príjem otca umožňuje otcovi platiť výživné v súdom stanovenej výške, ktorá zodpovedá aplikácie označeného ustanovenia § 75 ods. 1, i § 62 ods. 1, 2, 3, 4 Zákona o rodine a takto určené výživné je otec spôsobilý plniť aj popri vyživovacej povinnosti na maloletú dcéru, krajský súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým zamietol jeho návrh na zníženie výživného na maloletého E. P. (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Krajský súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa i vo výroku o náhrade trov konania s odkazom na ustanovenie § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie sa má začať aj bez návrhu. Podľa § 81 ods. 1 O.s.p., aj bez návrhu môže súd začať konanie vo veci starostlivosti o maloleté deti. Keďže konanie o výživnom môže začať aj z úradnej povinnosti, potom s odkazom na ustanovenie § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. žiadnemu z účastníkov súdneho konania sa nepriznáva náhrada trov konania.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., kde žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa

výsledku, ak konanie sa mohlo začať bez návrhu. Konanie o výživnom je konaním, kde možno začať aj bez návrhu (§ 81 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.